

O zvířatech a lidech

Stalo se to v době, kdy ještě nic nebylo v přímém přenosu, a o tom, kde je nejlepší nebo nejvhodnější, nerozhodovala esemesková demokracie, ale někdo to musel udělat osobně a nést za to odpovědnost. Tehdy sám Hospodin pověřil jednoho z andělů, aby vyhlásil výběrové řízení. Jeho cílem bylo najít nejvhodnější zvíře či zvířata, která by mohla pomáhat Svaté rodině, tedy Marii a Josefovi, v betlémské stáji, až se narodí malý Ježíš. Hudebně nadaní andělé pro tuto příležitost složili slavnostní znělku, která byla tak řízná, že ji nikdo nemohl přeslechnout. Betlémský casting se mezi zvířecí veřejností setkal s tak velkým ohlasem, že se o to zajímala všechna zvířecí média. Přihlásila se ta zvířata, která byla přesvědčena nejen o své vhodnosti, ale přímo o nepostradatelnosti pro takový úkol.

Jako první přišel lev, který s jistotou, že na něj nikdo nemá, všechny bezohledně předběhl. Směrem k ostatním ve frontě jen tak mezi zuby procedil, ať se neztrapňují a jdou domů, protože skončí stejně maximálně jako betlémská zvířecí pěchota a budou jen pro smích. Postavil se před anděla a suverénně zavrčel: „Jen král je hoden sloužit Králi světa. – Postavím se ke vchodu a každého, kdo by se chtěl k Ježíškovi přiblížit, roztrhám na kusy.“

Ale andělův verdikt zněl: „Jsi příliš hrubý!“ a odmítnutý lev se naštvál a podrážděně odešel.

V tu chvíli se andělovi k nohám začala lísat liška. Nasadila ten nejnevinnější pohled a vychytrale ho přesvědčovala: „Vždyť jsem to věděla – nejvhodnější jsem přece já. Jen já jsem schopná každé ráno pro Božího syna ukrást nejlepší mléko a med. A pro Marii s Josefem mladoučkou slepici.“ Po těch slovech nasadila naprosto bezelstný úsměv.

„Kdepak ty. Jsi příliš nepoctivá,“ namítl anděl.

Po těch slovech před andělem roztáhl svůj nádherný ocas páv. Zatřepal duhovým peřím a prohlásil: „Se mnou se i obyčejná stáj změní v královský palác, který by mohl závidět i Šalomounův dvůr!“ Otočil hlavu o sto osmdesát stupňů a přestal vnímat cokoliv jiného než sebe.

„Ty jsi zase moc pyšný,“ reagoval anděl.

A tak před anděla předstupovala zvířata – jedno po druhém – a vychvalovala své největší přednosti. Ale andělovi se nezamlouvalo ani jedno z nich. Měl z toho těžkou hlavu, protože úkoly se mají plnit a čas kvapil. Vtom uviděl osla a vola. Ti přihlášení nebyli. Pracovali na poli u vesničana, který dokonce bydlel nedaleko betlémské stáje. Anděl na ně zavolal: „A co můžete nabídnout vy?“ „Nic,“ odpověděl smutně osel a sklopil dlouhé uši. „V ničem nevynikám – snad jen v trpělivosti. My tady s volem musíme všechno vydržet.“ Vůl, aniž by vzhlédl od země, dodal: „Snad bych jen mohl čas od času odhánět mouchy svým dlouhým ocasem...“

Anděl se konečně spokojeně usmál a řekl: „Právě vás bych potřeboval!“

Tolik vyprávění podle povídky **Co se andělovi nelíbilo** od Bruna Ferrera.

BETLÉM

Marie

Josef

Ježíšek v jesličkách

Společná práce žáků ze 2. školní družiny, 2. třída